

да дамъ оржжие на онова лжжливо желание, на онова подло и смъртоносно кокетничество, което се мъчи да смущава благоразумнитѣ мозъци и което брои подвигитѣ си съ число-то на жертвитѣ си: то е една варварска и подла игра, недостойна за жената, на която истинската сждба и единичкото призвание е да привърже къмъ себе си единъ честенъ мъжъ и да осигори щастието си като осигори щастието на мъжътъ и дѣцата си.

Да се занимаемъ сега съ умственитѣ качества. Какво направление трѣбва да дадемъ на умътъ на дѣвойката! До кждѣ трѣбва тя да мисли, да говори, да разсждава, съ една рѣчь, до колко умъ трѣбва да има дѣвойката? Ние се намираме тука мѣжду двѣ крайности. Ако съвѣтваме жената или дѣвойката да се ограничава строго въ домашнитѣ работи, ние ще бждемъ обвинени че искаме да унижимъ жената, и да я направимъ, като добрий Крисалъ, да знае да различава само елекътъ отъ панталонитѣ. „Идеалътъ на този скроменъ и ограниченъ животъ е тѣзи прѣвъсходна госпожа Расинъ която, слѣдъ като прочетеше или виждаше прѣдставени на сцената трагедитѣ на мъжътъ си, отиваше да се исповѣда.“ Не ми се вѣрва единъ съвремененъ поетъ да бжде задоволенъ отъ една толкова осторожна другарка. Но сжщото това време въ което живѣеше госпожа Расинъ. произвеждаше такожде ония хубавици авантюристски които и днесъ правятъ такива завоевания. Жената не трѣбва да има нито една отъ тѣзи двѣ крайности. Не излизайте отъ домътъ, не бждете прѣдводителки на мѣждусобнитѣ войни, не ламтете да владѣете чрѣзъ